

HIREK

0000

Künn az őszi eső

langyos zuhataga paskolta az ablaktáblákat; bent a szobában a kályha tüze zümmögött esőndes melódiákat és a lehulló zsrátnok fénye lobogott és hunyt ki, mint gyorsjárású hajók árbóclámpása kint messze tengereken, viharos éjszakában. Lompos, nehéz füst kavargott a levegőben; sűrű, kék karikák keringtek, aztán elnyultak, mint ahogy a köd szétfoszlik egy pillanatra, a gőzsip felsíró bugására. A férfi az asszony lábaihoz ült, megfogta piciny habkezeit és a szavakat léhelve mesélte:

— Meával álmodtam ébren és lázas álmaimban. Egyedül indultam utnak egy hegykolosszusra. Lent kopár gránitokon nehéz, lélekölő, szívbénító volt a kietlenség és főjebb zord vadonok komor képe meredt felém. És én mentem és ugráltam és szöktem előre fáradhatatlanul. Kőből volt a bozót és éreből izzott rám a hegy orma. Láva esörgedezett a patakok helyén és sziklatömbök álltak árnyatadó fák tövében... Aztán megszedültem tekintettem vissza, le a messzeségbe, ahol fejnélküli lelkek vad vihogása kísérte utamat. De én csak mentem tovább és előre.

— Később szép lankásra értem, végtelen szőlők birodalmába. Felesillant az őszi nap sárga verőfénye és bearanyozta a kövér, izzó fűrtöket. Mosolyogtak és hívogatón néztek felém. A finom szellő nedvektől telt, buja gerezdeket himbált és a selymes pázsit lágy ölet terítette körém. Gyümölcsös fák sorakoztak lassan és ágaikon földi javak dus kincsei bongtak. De én mentem tovább és előre.

— Ujból rémek keltek és port fújtak verejtékes homlokomra. Megjött az éjszaka lánya és bánatfelhőket görgetett a hívés oltárára. Sátánok kacagtak sivitva fülembe és savó szemekből nehéz könnyek árja tengert varázsolt utamba. És elém fetrengett egy lomha óriás is, nyelvével páncélos szájpaddását dönggetve. Mindegy, én csak tovább mentem s felértem a hegyre.

— Az égen vörös csillag gyulladt és rózsaszínű fényben remegett a lég. Szeráfok zenéje halk mosollyal bugott és kacagó léptekkel tündér lejtett mellém. Átölelt és megcsókoltuk egymást és kézen fogva még tovább röptünk, talán fel a mennybe. És mikor lenéztünk, bus szellemek jártak, esüggeteg lélekkel, kábán, összetörten. Egyikük ránk eszmélt és karjával vadul takarta el szemét...

A nő keze izzott és forrongott a férfi kezében. A kályhában lobbant és kialudt a láng. Kint a szürke eső szomorun csak esett és a férfi még csak annyit mondott:

— Mea, te voltál az!

Herczeg István.

— **Vigyázó István — üzletvezető.** A szegedi üzletvezetőség helyettes főnökét Vigyázó István, királyi tanácsost Aradra üzletvezetőnek nevezte ki a kereskedelmi miniszter. Vigyázó István ama kevesek közé tartozik, akik tehetségük révén küzdik ki gyors karrierjüket. Tíz évig volt az államvasutak külszolgálatánál és a Vasuti és Hajózási Főfelügyelőségénél. Onnan helyezték Szegedre helyettes üzletvezetőül 1915-ben. Ez évben lett királyi tanácsos és most üzletvezető. Aránylag igen fiatal, 45 éves korában került a fényes pozícióba. Szegeden meleg társadalmi életet élt. Alelnöke volt az Országos Mérnökegyesület itteni fiókjának, ahol kiváló felolvasásaival osztatlan sikereket ért el.

— **Kitüntetések.** A király **Beck Dezső** 46. gyalogezerdbeli tartalékos hadnagynak az ellenséggel szemben tanúsított vitéz magatartása elismerésül a katonai érdemereszt 3. osztályát a hadiékítménnyel és a kardokkal adományozta. **Égető Ernő** 46. gyalogezerdbeli főhadnagynak, **Róna József** 46. gyalogezerd-

beli hadnagynak és **Hoffmann József** 5. honvédgyalogezerdbeli hadnagynak a legfelső dicsérő elismerés — a kardok egyidejű adományozása mellett — tudtul adatott.

— **Fluck Dezső balesete.** **Fluck Dezső** műszaki tanácsost a napokban komoly baleset érte, mely kevésbe mult, hogy végzetes kimeneteli nem lett. Felsőtanyai birtokán barkácsolás közben megkarcolta a kezét, melyre kezdetben ügyet sem vetett, két-három nap mulva azonban, miközben hivatalos ügyben vidékre utazott, a kézfeje s az egész kar feldagadt, úgy, hogy a fertőzés komoly alakban jelentkezett. Negyvenfokos lázzal jött haza a műszaki tanácsos s nyomban elhívatta dr. **Boros József** kórházi igazgató-főorvost, aki a vérmérgezés kétségtelen tüneteit állapította meg. Ma már lázmentes **Fluck Dezső** és a főorvos véleménye szerint túl van a veszélyen.

— **Csanádmegyei köztisztviselők kitüntetése.** A hivatalos lap keddi száma közli, hogy a király **Hervay István** Csanád vármegye alispánjának, **Tarnay Ivor** főjegyzőnek, dr. **Dózsa Sámuel** tiszti főügyésznek, továbbá **Gera Sámuel** makói főjegyzőnek és **Rákossy Gyula** makói rendőrkapitánynak a háború tartama alatt teljesített buzgó hasznos szolgálatuk elismerésül a II. osztályú polgári hadi érdemkeresztet adományozta. Ezekon kívül a hivatalos lap száznál többi megyei és városi köztisztviselő kitüntetését közli.

— **Ügyvédek mozgalma a párbaj ellen.** **Budapestről** jelentik: Dr. **Grün Béla** budapesti, volt szegedi ügyvéd, a budapesti ügyvédi kamarához sürgős indítványt nyújtott be a párbaj ellen. Az indítvány hivatkozik a katonatisztek párbaja ellen szóló királyi parancsra és ennek kapcsán Grün Béla azt indítványozza, hogy a kamara kérje föl az igazságügyi kormányt oly törvényjavaslat előkészítésére, amely a párbajt közönséges büntetéseleménynek minősíti. Az indítványt az ügyvédi kamara legközelebbi választmányi ülésén tárgyalják.

— **Adományok. Igen tisztelt Szerkesztő ur!** Súlyos betegségemből felépültem és ezen alkalomból, hogy Isten kegyelméből ismét megérhettem születésem napját, elhatároztam, hogy Szeged város szegényeinek adakozni fogok. Kérem az igen tisztelt szerkesztő urat adományaimat rendeltetési helyükre eljuttatni. Nagyságos dr. **Somogyi Szilveszter** polgármester ur kezeihez 500 koronát a szegények felruházására, 500 koronát a gyorssegély alapra. A Szegedi Zsidó Nőegyletnek 500 koronát, a Szegedi Zsidó Nőegylet által alapított Zita-alaphoz 500 koronát, 100 koronát a Szegedi Zsidó Nőegylet védnöksége alá tartozó csecsemőknek, 200 koronát a Szegedi Zsidó Leányegyletnek a népkonyhájuk céljaira. Fogadja hálás köszönetemet Szerkesztő ur fáradozásaiért. Kiváló tisztelettel: özvegy **Holtzer Jakabné**. — A nemes elhatározásból származó adományokat, amelyeket születése napján évről-évre megújít a *Delmagyarországnál* **Holtzer Jakabné**, rendeltetési helyükre juttatjuk.

— **Svájcban gyógyítják a magyar és francia internáltakat.** **Budapestről** jelentik: A közös külügyminiszterium és a francia kormány között megállapodás jött létre, hogy a magyar és francia, orvosi gyógykezelésre szoruló internáltakat kölcsönösen Svájcba bocsátják. **Ugron Gábor** belügyminiszter a meg egyezésről rendeletben értesítette a törvényhatóságokat. A Budapesten levő beteg franciák összeírásait már megkezdték. Az internáltakat külön vonaton szállítják Svájcba, a hol hozzátartozóik meglátogathatják őket.

— **Merénylet a kolozsvári színház ellen.** **Kolozsvárról** jelentik: **Bercsa Mihály** inspekciós tűzoltó hétfőre virradó éjjel félegy órakor első körutját tette meg a színház épületében. Midőn **Bercsa** a páholyokhoz ért, minden páholyba benézett és akkor észrevette, hogy

az emeleti baloldalon levő 10. számú páholyból valami halvány világosság szűrődik ki. A tűzoltó odasietett és megdöbbenve látta, hogy a páholy padlójára borított linoleumhoz odaragasztva egy gyertya ég. A gyertya már csak alig két ujjnyi volt és alig egy ujjnyi távolságra állott a páholy függönyétől. Ha a gyertya egészen végig ég, úgy feltétlenül bekapott volna a rendkívül könnyen gyulladó linoleumba, amelytől tüzet fog a közvetlen közelben levő függöny és így az egész színház rövid idő alatt egy hatalmas lángtengerré válhatott volna. A tűzoltó eloltotta a gyertyát és az esetről azonnal jelentést tett **Bartha Gergely** főparancsnoknak, aki viszont a rendőrséget értesítette a titokzatos esetről, amelyvel kétségen kívül merényletet akartak elkövetni a kolozsvári Nemzeti Színház ellen. A rendőrség erélyesen folytatja a nyomozást, amely legelsősorban abból a feltételezésből indul ki, hogy a merénylet valamelyes bosszúnak a műve. A rendőrség valószínűnek tartja, hogy a merényletet a színház valamelyik jelenlegi, vagy elbocsájtott alkalmazottja követte el. A kolozsvári Nemzeti Színház egyébként kedden ünnepelte meg fennállásának 125-ik évfordulóját. Az inspekciós tűzoltó ébersége mentette meg a színházat attól, hogy az évforduló nem lett szomorú emlékeztető napja a színház történetének.

— **A menekültek elhelyezése Olaszországban.** **Luganói** jelentés szerint az olasz katonai hatóságok az összes római szállodákat a katonaság és a menekültek részére foglalták le. Az orfeumokat, színházakat és minden mulatóhelyet Rómában és Milánóban bezárták.

— **Előadás.** **Bokányi Dezső** kedden este fél 8 órakor a városháza közgyűlési termében „Szocializmus és keresztényszocializmus” címen előadást tartott a szegedi szociáldemokrata párt meghívására.

— **A fémiparosok kapnak már vaslemezt.** A „Vasközpont” megalakulása óta nagy bajban voltak a fémiparosok. Nem kaptak egyáltalán vaslemezt s ezáltal munkájukban érzékeny károsodás érte őket. Most az Ipartestületek Országos Szövetségének közbenjárására enybitett valamicskét a bajon a miniszter, aki megváltoztatta a szigorú intézkedést olyformán, hogy minden fémiparosnak, aki beigazolja, hogy a vaslemezzel vállalatánál okvetlen szüksége van, 500 kilogrammyit utalványoz annak a vaskereskedőnek az útján, a hol az illető kézműiparos szükségleteit beszokta szerezni. Ezt is a kereskedelmi és iparkamaránál kell jelenteni s ott kell egy iv kitöltése által kérelmezni a vaslemezeket.

— **Megölte a feleségét a fia segítségével.** **Aradról** jelentik: **Kiss György** világosi lakos négy éve elváltan él feleségétől, **Glósz Rozália** községi bábától. Kiss november 10-én, az esteli órákban elhatározta, hogy megöli feleségét. Gonosz tervét közölte 18 éves **Sándor** nevű fiával, akit rábeszél, hogy segítkezzen neki az asszony kivégzésében. Ma elpusztítjuk édesanyját — mondotta fiának. Ezután kioktatta a részletek felől. Menj el anyádhoz — szólt parancsolólag **Kiss György** a fiának — és kérj tőle engedelmet, hogy ott tölthesd az éjszakát. Én 9—10 óra tájban eljövök, kopogtatok az ajtón és te beengedsz, majd aztán végzünk vele. A fiu beleegyezett és öt órakor a parancshoz híven elment édesanyjához, aki egyedül volt otthon. Vacsora után az asszony utasította fiát, hogy zárja be az ajtót. A fiu kiment és ráfordította a zárt, de titokban azt visszaesavarta és így az ajtó nyitva maradt. Este 8 óra tájban megjelent az apa, aki egyenesen bement a szobába, ahol az asszony aludt. Az elvetemült ember egyenesen felesége ágya mellé lépett és az alvó nőt fojtogatni kezdte. Az asszony felriadt, az ágyból kiugrott és védekezni kezdett a hirtelen ért támadás ellen. A férj és feleség közt elszánt, borzalmas dulakodás fejlődött ki, a mely egy teljes óráig tartott. Kissnek végre